

LUKÁCS FLÓRA

somebody's house always
burns at christmas

Karácsony reggel
pörgettem a híreket
és az egyik arról szólt,
hogy az utcában, ahol
akkor laktál, kigyulladt egy ház
és a tűz átterjedt a tetőre.
Én meg bógni kezdtem,
pedig írták, hogy nem sérült meg senki,
csak akkoriban épp nem beszéltünk
és annál többet akartam tudni,
hogy életben vagy.

Reggel ugyanúgy,
mint akkor már pár hete
nem tudtam eldönteni,
jobb volna-e végig aludni
az egész napot vagy igyam meg
a kávé, szívjam el a két cigit
és kezdjem el a napot.
Végül ebédig összeszedtem magam
és bebusoztunk a városba.

Egész nap neked csináltam videókat,
túl nagyok lettek nem lehetett elküldeni őket.
Két szatyor bort vettünk és egy rózsaszín boát.

Egész nap éreztelek magam mellett,
olyanná váltál bennem,
mint errefelé a tenger,
ami állítólag közel van, de sose láttuk.

December

Égetett cukros galagonya,
izzó vörös,
savanyú, keserű,
egy lelátón túlve haragom.
Ha egyedül akarok lenni,
mindenhol fűvel benőtt sportpályákat keresek.

Csendes felszakadt, elhagyott városrészekben
figyelem a falakon a klímák geometriáját,
a kóbor macskákat, akik nem érinthetők,
idegen arcokon a fatörzs és betonvonásokat,
aztán csak szétfekszem az egészet,
mint egy gyerek,
aki így próbál felejteni.

A hónapokig tartó őszben
feltörhetetlen a köd.
Csak indulások és érkezések maradnak meg.
A léghalapács zajára ver a szívem
napi tizenkét órán át.

Úgy megyek, mint akik
saját lépteikkel rajzolnak labirintust,
és bezárják magukat.